

שופטים - עם טעמים

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז
יז יח יט כ כא

שופטים פרק-א

א ויהי אחרי מות הושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל-הַפְּנֵעַי בַּתְּחִלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ: **ב** ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את-הָאָרֶץ בְּיָדוֹ: **ג** ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בפנעני והלכתי גם-אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: **ד** ויעל יהודה ויתן יהוה את-הַפְּנֵעַי וּהַפְּרָזִי בְיָדָם וַיִּכּוּם בַּבְּזֶק עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ: **ה** וַיִּמָּצְאוּ אֶת-אֲדֹנָי בְּזֶק בַּבְּזֶק וַיִּלְחֲמוּ בּוֹ וַיִּכּוּ אֶת-הַפְּנֵעַי וְאֶת-הַפְּרָזִי: **ו** וַיִּנָּס אֲדֹנָי בְּזֶק וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו וַיֵּאחֲזוּ אֹתוֹ וַיִּקְצְצוּ אֶת-בְּהֵנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו: **ז** וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי-בְּזֶק שְׁבָעִים | מְלָכִים בְּהֵנוֹת יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם מְקַצְצִים הָיוּ מְלַקְטִים תַּחַת שְׁלַחַי כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי כֵן שְׁלֵם-לִי אֱלֹהִים וַיְבִיֵּאוּהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּמַּת שָׁם: **ח** וַיִּלְחֲמוּ בְנֵי-יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּכּוּהָ לְפִי-חֶרֶב וְאֶת-הָעִיר שָׁלְחוּ בָאֵשׁ: **ט** וְאַחַר יָרְדוּ בְנֵי יְהוּדָה לְהִלָּחֵם בַּפְּנֵעַי יוֹשֵׁב הַהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה: **י** וַיִּלֶךְ יְהוּדָה אֶל-הַפְּנֵעַי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶבְרוֹן וְשֵׁם-חֶבְרוֹן לְפָנָיִם קְרִית אַרְבַּע וַיִּכּוּ אֶת-שְׁשִׁי וְאֶת-אַחִימָן וְאֶת-תִּלְמִי: **יא** וַיִּלֶךְ מִשָּׁם אֶל-יוֹשְׁבֵי דְבִיר וְשֵׁם-דְבִיר לְפָנָיִם קְרִית-סֹפֵר: **יב** וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר-יָכָה אֶת-קְרִית-סֹפֵר וַלְכָדָה וְנָתַתִּי לוֹ אֶת-עֵכֶסָה בְּתִי לְאִשָּׁה: **יג** וַיִּלְכְּדָה עֵתְנִיָּאל בֶּן-קִנְז אַחִי כָלֵב הַקָּטָן מִמֶּנּוּ וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-עֵכֶסָה בְּתוֹ לְאִשָּׁה: **יד** וַיְהִי בְּבֹאָהּ וַתְּסִיתָהּ לְשֹׂאֹל מֵאֶת-אָבִיהָ הַשָּׂדֶה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר-לָהּ כָּלֵב מֵהַלֵּךְ: **טו** וַתֹּאמֶר לוֹ הִבֵּה-לִי בְרָכָה כִּי אָרַץ

הַנִּגְבַּב נִתְּתַנִּי וְנִתְּתָה לִי גִלְתִּי מִיָּמִים וַיִּתֶּן-לָהּ כָּלֵב אֶת גִּלְתִּי עַל-יִת וְאֶת גִּלְתִּי תַחְתִּית: (פ) **טז** וּבְנֵי קִינִי חִתָּן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר הַתְּמָרִים אֶת-בְּנֵי יְהוּדָה מִדְּבַר יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּנִגְבַּב עָרֵד וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶת-הָעָם: **יז** וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶת-שְׂמֵעוֹן אָחִיו וַיִּכּוּ אֶת-הַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב צֶפֶת וַיִּחְרִימוּ אוֹתָהּ וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הָעִיר חֶרְמָה: **יח** וַיִּלְכֹּד יְהוּדָה אֶת-עֵזָה וְאֶת-גְּבוּלָהּ וְאֶת-אֲשֻׁקְלוֹן וְאֶת-גְּבוּלָהּ וְאֶת-עֶקְרוֹן וְאֶת-גְּבוּלָהּ: **יט** וַיְהִי יְהוָה אֶת-יְהוּדָה וַיִּרְשׁ אֶת-הַהָר כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ אֶת-יֹשְׁבֵי הָעֵמֶק כִּי-רָכַב בְּרִזְלֵיהֶם: **כ** וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת-חֶבְרוֹן כְּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה וַיִּזְרַשׁ מִשָּׁם אֶת-שְׁלֹשָׁה בְּנֵי הָעֵגְלִי: **כא** וְאֶת-הַיְבוּסִי יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בְנֵי־מִן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי בְנֵי־מִן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (ס) **כב** וַיַּעֲלוּ בֵית-יוֹסֵף גַּם-הֵם בֵּית-אֵל וַיְהוֶה עִמָּם: **כג** וַיִּתְּרוּ בֵית-יוֹסֵף בְּבֵית-אֵל וְשֵׁם-הָעִיר לְפָנִים לוֹז: **כד** וַיִּרְאוּ הַשְּׂמָרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן-הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֵאֲנוּ נָא אֶת-מְבוֹא הָעִיר וְעִשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד: **כה** וַיִּרְאֶם אֶת-מְבוֹא הָעִיר וַיִּכּוּ אֶת-הָעִיר לְפִי-חֶרֶב וְאֶת-הָאִישׁ וְאֶת-כָּל-מִשְׁפַּחְתּוֹ שָׁלְחוּ: **כו** וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אַרְצָה הַחֲתִימִים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוֹז הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (פ) **כז** וְלֹא-הוֹרִישׁ מִנְּשָׂה אֶת-בֵּית-שָׁאן וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-תַּעֲנֹךְ וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-(יֹשֵׁב) יוֹשְׁבֵי דוֹר וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-יוֹשְׁבֵי יְבֻלְעָם וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-יוֹשְׁבֵי מִגְדוֹ וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וַיֹּאֲלֵה הַכְּנַעֲנִי לְשֶׁבֶת בְּאַרְצָה הַזֹּאת: **כח** וַיְהִי כִי-חִזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁם אֶת-הַכְּנַעֲנִי לְמַס וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: (ס) **כט** וְאֶפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת-הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגִזְרֵי וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגִזְרֵי: (פ) **ל** זְבוּלֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת-יוֹשְׁבֵי קִטְרוֹן וְאֶת-יוֹשְׁבֵי נְהַלֵּל וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיְהִי לְמַס: (ס) **לא** אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת-יוֹשְׁבֵי עֵכּוֹ וְאֶת-יוֹשְׁבֵי צִדּוֹן וְאֶת-אֲחֻלַּב וְאֶת-אֲכָזִיב וְאֶת-חֻלְבָּה וְאֶת-אֲפִיק וְאֶת-רְחֹב: **לב** וַיֵּשֶׁב הָאֲשֵׁרִי בְּקִרְבֵי הַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי הָאֲרָץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: (ס) **לג** נַפְתָּלִי לֹא-הוֹרִישׁ אֶת-יוֹשְׁבֵי בֵית-שֶׁמֶשׁ וְאֶת-יוֹשְׁבֵי בֵית-עֵנַת וַיֵּשֶׁב בְּקִרְבֵי הַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי הָאֲרָץ וַיֵּשֶׁב בֵּית-שֶׁמֶשׁ וּבֵית עֵנַת הָיוּ לְמַס: (ס) **לד** וַיִּלְחֲצוּ הָאֲמָרִי אֶת-בְּנֵי-דָן הַהָרָה כִּי-לֹא נִתְּנוּ לָרֵדֶת לְעֵמֶק: **לה** וַיֹּאֲלֵה הָאֲמָרִי לְשֶׁבֶת בְּהַר-חֶרֶס בְּאֵילוֹן וּבְשֻׁעֲלָבִים וַתִּכְבַּד יַד בֵּית-יוֹסֵף וַיְהִי לְמַס: **לו** וּגְבוּל הָאֲמָרִי מִמַּעֲלָה עַקְרָבִים מִהַסְּלַע וּמִמַּעֲלָה: (פ)

{א} ויעל מלאך-יהוה מן-הגלגל אל-הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא-אפר בריתי אתכם לעולם: **{ב}** ואתם לא-תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא-שמעתם בקלי מה-זאת עשיתם: **{ג}** וגם אמרתי לא-אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: **{ד}** והיה כדבר מלאך יהוה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל וישאו העם את-קולם ויבכו: **{ה}** ויקראו שם-המקום ההוא בכים ויזבחו-שם ליהוה: **{ו}** וישלח יהושע את-העם וילכו בני-ישראל איש לנחלתו לרשת את-הארץ: **{ז}** ויעבדו העם את-יהוה כל ימי יהושע וכל | ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל-מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: **{ח}** וימת יהושע בן-נון עבד יהוה בן-מאה ועשר שנים: **{ט}** ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת-חרס בהר אפרים מצפון להר-געש: **{י}** וגם כל-הדור ההוא נאספו אל-אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא-ידעו את-יהוה וגם את-המעשה אשר עשה לישראל: **{יא}** ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים: **{יב}** ויעזבו את-יהוה | אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי | אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את-יהוה: **{יג}** ויעזבו את-יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: **{יד}** ויחר-אף יהוה בישראל ויתנם ביד-שסים וישסו אותם וימכרום ביד אויביהם מסביב ולא-יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: **{טו}** בכל | אשר יצאו יד-יהוה היתה-בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: **{טז}** ויקם יהוה שפטים ויושיעו מיד שסיהם: **{יז}** וגם אל-שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן-הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות-יהוה לא-עשו כן: **{יח}** וכי-הקים יהוה | להם שפטים והיה יהוה עם-השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט כי-ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם: **{יט}** והיה | במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרךם הקשה: **{כ}** ויחר-אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את-בריתי אשר צויתי את-אבותם ולא שמעו לקולי: **{כא}** גם-אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן-הגוים אשר-עזב יהושע וימת: **{כב}** למען נסות בם את-ישראל השמרים הם את-דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם-לא: **{כג}** וינח יהוה את-הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד-יהושע: **{פ}**

שופטים פרק-ג

א וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֵנִיחַ יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אֶת כָּל-מִלְחָמוֹת כְּנָעַן: **ב** רַק לְמַעַן דַּעַת דַּרְוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלַמְּדָם מִלְחָמָה רַק אֲשֶׁר-לִפְנֵים לֹא יָדְעוּם: **ג** חֲמִשָּׁת | סִרְנֵי פְּלִשְׁתִּים וְכָל-הַכְּנַעֲנִי וְהַצִּידֹנִי וְהַחִוִּי יָשָׁב הָרַ הַלְּבָנוֹן מֵהָר בַּעַל חֶרְמוֹן עַד לְבֹא חֲמַת: **ד** וַיְהִי לְנִסּוֹת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל לְדַעַת הַיִּשְׁמְעוּ אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר-צִוָּה אֶת-אֲבוֹתָם בְּיַד-מֹשֶׁה: **ה** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: **ו** וַיִּקְחוּ אֶת-בְּנוֹתיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת-בְּנוֹתיהֶם נָתַנוּ לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם: **ז** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-הַבְּעָלִים וְאֶת-הָאֲשֵׁרוֹת: **ח** וַיַּחֲרֹ-אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכָּרֵם בְּיַד כּוּשֵׁן רִשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם נְהָרִים וַיַּעֲבֹדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-כוּשֵׁן רִשְׁעִיתִים שְׂמֹנֶה שָׁנִים: **ט** וַיִּזְעַקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּשִׁיעֵם אֶת עֲתַנִּיאֵל בֶּן-קִנְז אֲחֵי כֶלֶב הַקִּטָּן מִמֶּנּוּ: **י** וַתְּהִי עָלָיו רֹחַ-יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמִלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת-כוּשֵׁן רִשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם וַתַּעַז יָדוֹ עַל כּוּשֵׁן רִשְׁעִיתִים: **יא** וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה וַיָּמָת עֲתַנִּיאֵל בֶּן-קִנְז: **יב** וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחֲזִק יְהוָה אֶת-עַגְלוֹן מֶלֶךְ-מוֹאָב עַל-יִשְׂרָאֵל עַל כִּי-עָשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: **יג** וַיֵּאֲסֹף אֵלָיו אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן וְעַמְלֵק וַיִּלְךְ וַיִּךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת-עִיר הַתְּמָרִים: **יד** וַיַּעֲבֹדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עַגְלוֹן מֶלֶךְ-מוֹאָב שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: **טו** וַיִּזְעַקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת-אֶהוּד בֶּן-גֵּרָא בֶּן-הַיְמִינִי אִישׁ אֲטָר יָד-יְמִינוֹ וַיִּשְׁלַח בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב: **טז** וַיַּעַשׂ לוֹ אֶהוּד חֶרֶב וְלָה שְׁנֵי פִיּוֹת גָּמַד אַרְכָּה וַיַּחְגֵּר אוֹתָהּ מִתַּחַת לְמַדְיוֹ עַל יָרֵךְ יְמִינוֹ: **יז** וַיִּקְרַב אֶת-הַמִּנְחָה לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וְעַגְלוֹן אִישׁ בָּרִיא מְאֹד: **יח** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְהַקְרִיב אֶת-הַמִּנְחָה וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעָם נְשָׂאֵי הַמִּנְחָה: **יט** וְהוּא שָׁב מִן-הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת-הַגְּלָגַל וַיֹּאמֶר דָּבַר-סֹתֵר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִס וַיֵּצְאוּ מֵעָלָיו כָּל-הָעַמְדִים עָלָיו: **כ** וְאֶהוּד | בָּא אֵלָיו וְהוּא יָשָׁב בְּעֵלִית הַמְּקָרָה אֲשֶׁר-לוֹ לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶהוּד דָּבַר-אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיִּקָּם מֵעַל הַכֶּסֶּא: **כא** וַיִּשְׁלַח אֶהוּד אֶת-יָד שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַחֶרֶב מֵעַל יָרֵךְ יְמִינוֹ וַיִּתְקַעָה בְּבִטְנוֹ: **כב** וַיָּבֵא גַם-הַנֶּצֶב אַחֵר הַלֵּהָב וַיִּסְגֵּר הַחֶלֶב בְּעַד הַלֵּהָב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא

הַפְּרָשָׁה: **כג** וַיֵּצֵא אֱהוֹד הַמְסֻדְרוֹנָה וַיִּסְגֵּר דְּלֹתוֹת הָעֲלִיָּה בְּעֵדוֹ וְנָעַל: **כד** וְהוּא יָצָא וְעַבְדָּיו בָּאוּ וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה דְלֹתוֹת הָעֲלִיָּה נִעְלוֹת וַיֹּאמְרוּ אַךְ מִסִּיף הוּא אֶת-רַגְלָיו בַּחֲדָר הַמְּקֵרָה: **כה** וַיַּחֲלִילוּ עַד-בוֹשׁ וְהִנֵּה אֵינָנוּ פֶתַח דְּלֹתוֹת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת-הַמִּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וְהִנֵּה אֲדֹנָיֵהם נֹפֵל אֶרֶץ מֵת: **כו** וְאֱהוֹד נִמְלֵט עַד הַתְּמַהֲמָהֵם וְהוּא עָבַר אֶת-הַפְּסִילִים וַיִּמְלֵט הַשְּׁעִירָתָה: **כז** וַיְהִי בְּבוֹאוֹ וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֵּרְדוּ עִמּוֹ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן-הַהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם: **כח** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְדֹפוּ אַחֲרַי כִּי-נָתַן יְהוָה אֶת-אֵיבֵיכֶם אֶת-מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיֵּרְדוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת-מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא-נָתַנוּ אִישׁ לְעֵבֶר: **כט** וַיִּכּוּ אֶת-מוֹאָב בַּעַת הַהִיא כַּעֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ כָּל-שָׂמֹן וְכָל-אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלֵט אִישׁ: **ל** וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקָט הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה: **מ** וְאַחֲרָיו הָיָה שִׁמְגָר בֶּן-עֲנַת וַיְהִי אֶת-פְּלִשְׁתִּים שָׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ בְּמִלְמַד הַבְּקָר וַיִּשַׁע גַּם-הוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל: **מ**

שופטים פרק-ד

א וַיִּסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֱהוֹד מָת: **ב** וַיִּמְכְּרוּ יְהוָה בְּיַד יְבִין מֶלֶךְ-כְּנַעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחֲצוֹר וְשָׂר-צָבָאוּ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרָשֶׁת הַגּוֹיִם: **ג** וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה כִּי תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב-בָּרָזַל לוֹ וְהוּא לַחֵץ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲזָקָה עֲשָׂרִים שָׁנָה: **ד** וַדְּבֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לְפִידוֹת הִיא שִׁפְטָה אֶת-יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהִיא: **ה** וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת-תְּמָר דְּבֹרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית-אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעַל אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט: **ו** וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן-אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא צֹנֶה | יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל לָךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר וְלִקְחֹת עִמָּךְ עֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זַבְלוֹן: **ז** וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל-נַחַל קִישׁוֹן אֶת-סִיסְרָא שָׂר-צָבָא יְבִין וְאֶת-רֶכֶב וְאֶת-הַמּוֹנוֹ וַנִּתְתִּיהוּ בְּיַדְךָ: **ח** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק אִם-תִּלְכִּי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם-לֹא תִלְכִּי עִמִּי לֹא אֵלֶיךָ: **ט** וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אֶפְסֹ כִּי לֹא תִהְיֶה תִפְאָרְתְּךָ עַל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְּיַד-אִשָּׁה יִמְכָּר יְהוָה אֶת-סִיסְרָא וְתִקַּם דְּבֹרָה וְתִלָּךְ עִם-בָּרַק קְדָשָׁה: **י** וַיִּזְעַק בָּרַק אֶת-זַבְלוֹן וְאֶת-נִפְתָּלִי קְדָשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשָׂרַת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבֹרָה: **יא** וְחֹבֵר הַקִּינִי נִפְרָד מִקֵּין מִבְּנֵי חֻבָּב חִתָּן מִשָּׁה וַיֵּט אֲהֵלוֹ

עד-אלון (בצענים) בצעננים אשר את-קדש: **יב** ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן-אבינעם הר-תבור: (ס) **יג** ויזעק סיסרא את-כל-רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת-כל-העם אשר אתו מחרשת הגוים אל-נחל קישון: **יד** ותאמר דברה אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את-סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחרי: **טו** ויהם יהוה את-סיסרא ואת-כל-הרכב ואת-כל-המחנה לפי-חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: **טז** וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל-מחנה סיסרא לפי-חרב לא נשאר עד-אחד: **יז** וסיסרא נס ברגליו אל-אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך-חצור ובין בית חבר הקיני: **יח** ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל-תירא ויסר אליה האלה ותכסהו בשמיכה: **יט** ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים כי צמאתי ותפתח את-נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: **כ** ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם-איש יבוא ושאלך ואמר היש-פה איש ואמרת אין: **כא** ותקח יעל אשת-חבר את-יתד האהל ותשם את-המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את-היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא-נרדם ויעף וימת: **כב** והנה ברק רדף את-סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: **כג** ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך-כנען לפני בני ישראל: **כד** ותלה יד בני-ישראל הלוח וקשה על יבין מלך-כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך-כנען: (פ)

שופטים פרק-ה

א ותשר דבורה וברק בן-אבינעם ביום ההוא לאמר: **ב** בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: **ג** שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל: **ד** יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם-שמים נטפו גם-עבים נטפו מים: **ה** הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: **ו** בימי שמגר בן-ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: **ז** חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: **ח** יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים

מגן אם-יראה ורמח בארבעים אלף בישראל: **{ט}** לבי לחוקקי ישראל
המתנדבים בעם ברכו יהוה: **{י}** רכבי אתנות צחרות ישיבי על-מדין
והלכי על-דרך שיחו: **{יא}** מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות
יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם-יהוה: **{יב}** עורי עורי
דבורה עורי עורי דברי-שיר קום ברק ושבה שביך בן-אבינעם: **{יג}** אז
ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד-לי בגבורים: **{יד}** מני אפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימין בעממיה מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן
משכים בשבת ספר: **{טו}** ושרי ביששכר עם-דברה ויששכר כן ברק
בעמק שלח ברגליו בפלגות ראוּבן גדלים חקקי-לב: **{טז}** למה ישבת
בין המשפּתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראוּבן גדולים חקרי-לב:
{יז} גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים
ועל מפרציו ישכון: **{יח}** זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי
שדה: **{יט}** באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענה על-מי מגדו
בצע כסף לא לקחו: **{כ}** מן-שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו
עם-סיסרא: **{כא}** נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי
נפשי עז: **{כב}** אז הלמו עקבי-סוס מדהרות דהרות אביריו: **{כג}** אורו
מרז אמר מלאך יהוה ארו ארו ישיביה פי לא-באו לעזרת יהוה
לעזרת יהוה בגבורים: **{כד}** תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני
מנשים באהל תברך: **{כה}** מים שאל חלב נתנה בספל אדירים
הקריבה חמאה: **{כו}** ידה ליַתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים
והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: **{כז}** בין רגליה כרע
נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד: **{כח}** בעד
החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא
מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: **{כט}** חכמות שרותיה תענינה אף-היא
תשיב אמריה לה: **{ל}** הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש
גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי
שלל: **{לא}** כן יאבדו כל-אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו
ותשקט הארץ ארבעים שנה: (פ)

שופטים פרק-ו

{א} ויעשו בני-ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-מדין שבע
שנים: **{ב}** ותעז יד-מדין על-ישראל מפני מדין עשו להם | בני ישראל

את-המנהרות אשר בהרים ואת-המערות ואת-המצדות: **ג** והיה
אם-זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני-קדם ועלו עליו: **ד** ויחנו
עליהם וישחיתו את-יבול הארץ עד-בואך עזה ולא-ישאירו מחיה
בישראל ושה ושור וחקמור: **ה** כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם (יבאו)
ובאו כדי-ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה:
ו וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני-ישראל אל-יהוה: (פ)
ז והיה כי-זעקו בני-ישראל אל-יהוה על אדות מדין: **ח** וישלח יהוה
איש נביא אל-בני ישראל ויאמר להם כה-אמר יהוה | אלהי ישראל
אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: **ט** ואצל
אתכם מיד מצרים ומיד כל-לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם
את-ארצם: **י** ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את-אלהי
האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: (פ) **יא** ויבא
מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי
וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין: **יב** וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: **יג** ויאמר אליו גדעון בי אדני
ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל-זאת ואיה כל-נפלאותיו אשר ספרו-
לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו
בכף-מדין: **יד** ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את-
ישראל מכף מדין הלא שלחתיך: **טו** ויאמר אליו בי אדני במה אושיע
את-ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי:
טז ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והפית את-מדין כאיש אחד:
יז ויאמר אליו אם-נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר
עמי: **יח** אל-נא תמש מזה עד-באי אליך והצאתי את-מנחתי והנחתי
לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: **יט** וגדעון בא ויעש גדי-עזים
ואיפת-קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל-
תחת האלה ויגש: (ס) **כ** ויאמר אליו מלאך האלהים קח את-הבשר
ואת-המצות והנח אל-הסלע הלז ואת-המרק שפוף ויעש כן:
כא וישלח מלאך יהוה את-קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש מן-הצור ותאכל את-הבשר ואת-המצות ומלאך
יהוה הלך מעיניו: **כב** וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא (ס) (ס) ויאמר
גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים:
כג ויאמר לו יהוה שלום לך אל-תירא לא תמות: **כד** ויבן שם גדעון
מזבח ליהוה ויקרא-לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי
העזרי: (פ) **כה** והיה בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את-פר-השור
אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את-מזבח הבעל אשר
לאביך ואת-האשרה אשר-עליו תכרת: **כו** ובנית מזבח ליהוה אלהיך

על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את-הפך השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: **{כז}** ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את-בית אביו ואת-אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: **{כח}** וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר-עליו כרתה ואת הפך השני העלה על-המזבח הבנוי: **{כט}** ויאמרו איש אל-רעהו מי עשה הדבר הזה ויִדְרְשׁוּ ויִבְקְשׁוּ ויאמרו גדעון בן-יואש עשה הדבר הזה: **{ל}** ויאמרו אנשי העיר אל-יואש הוצא את-בנך וימת כי נתץ את-מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר-עליו: **{לא}** ויאמר יואש לכל אשר-עמדו עליו האתם | תריבון לבעל אם-אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד-הבקר אם-אלהים הוא ירב לו כי נתץ את-מזבח: **{לב}** ויקרא-לו ביום-ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את-מזבח: **{לג}** וכל-מדן ועמלק ובני-קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: **{לד}** ורוח יהוה לבשה את-גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו: **{לה}** ומלאכים שלח בכל-מנשה ויזעק גם-הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם: **{לו}** ויאמר גדעון אל-האלהים אם-ישך מושיע בידי את-ישראל כאשר דברת: **{לז}** הנה אנכי מציג את-גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ חרב וידעתי כי-תושיע בידי את-ישראל כאשר דברת: **{לח}** ויהי-כן וישכם ממחרת ויזר את-הגזה וימץ טל מן-הגזה מלוא הספל מים: **{לט}** ויאמר גדעון אל-האלהים אל-יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא-רק-הפעם בגזה יהי-נא חרב אל-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ יהיה-טל: **{מ}** ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי-חרב אל-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ היה טל: **{פ}**

שופטים פרק-ז

{א} וישכם ירבעל הוא גדעון וכל-העם אשר אתו ויחנו על-עין חרד ומחנה מדן היה-לו מצפון מגבעת המורה בעמק: **{ב}** ויאמר יהוה אל-גדעון רב העם אשר אתך מתתי את-מדן בידם פן-יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: **{ג}** ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי-ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן-העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: **{ד}** **{ו}** ויאמר יהוה אל-גדעון עוד העם רב

הורד אותם אל-המים ואֶצְרָפְנוּ לָךְ שֵׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אֵמַר אֵלֶיךָ זֶה | יִלָּךְ
אתָ הוּא יִלָּךְ וְכָל אֲתָךְ וְכָל אֲשֶׁר-אֵמַר אֵלֶיךָ זֶה לֹא-יִלָּךְ עִמָּךְ הוּא לֹא יִלָּךְ:
ה וַיֹּרֵד אֶת-הָעַם אֶל-הַמַּיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גֹּדְעוֹן כָּל אֲשֶׁר-יִלַּק
בְּלִשׁוֹנוֹ מִן-הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יִלַּק הַכֶּלֶב תִּצְיֵג אוֹתוֹ לְבָד וְכָל אֲשֶׁר-יִכְרַע עַל-
בְּרַכְיֹו לְשִׁתּוֹת: **ו** וַיְהִי מִסְפָּר הַמְּלַקְקִים בְּיָדָם אֶל-פִּיהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אִישׁ וְכָל יִתְרֵי הָעָם כָּרְעוּ עַל-בְּרַכְיָהֶם לְשִׁתּוֹת מַיִם: **ז** וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-גֹּדְעוֹן בְּשִׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמְּלַקְקִים אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְנִתַּתִּי אֶת-מִדְּיָן
בְּיָדְךָ וְכָל-הָעָם יִלְכוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ: **ח** וַיִּקְחוּ אֶת-צִדָּה הָעַם בְּיָדָם וְאֶת
שׁוֹפְרֹתֵיהֶם וְאֶת כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁלַח אִישׁ לְאֶהֱלִיו וּבְשִׁלֹשׁ-מֵאוֹת
הָאִישׁ הִחְזִיק וּמַחְנֵה מִדְּיָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת בְּעַמְקֵי: **ט** וַיְהִי בַלַּיְלָה
הַהוּא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה קוּם רֹד בְּמַחְנֵה כִּי נִתַּתִּיו בְּיָדְךָ: **י** וְאִם-יֵרָא
אֶתָּה לְרֹדֵת רֹד אֶתָּה וּפְרָה נַעֲרָךְ אֶל-הַמַּחְנֵה: **יא** וְשִׁמְעַתָּה מֵה-יִדְבְּרוּ
וְאַחַר תִּחְזַקְנָה יְדֶיךָ וַיִּרְדָּתָּ בְּמַחְנֵה וַיִּרְדּוּ הוּא וּפְרָה נַעֲרוֹ אֶל-קִצְהָ
הַחֲמִשִּׁים אֲשֶׁר בְּמַחְנֵה: **יב** וּמִדְּיָן וְעַמְלָק וְכָל-בְּנֵי-קֶדֶם נָפְלִים בְּעַמְקֵי
כְּאַרְבֶּה לָרֶב וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחֲלוֹל שְׁעַל-שִׁפְתַי הַיָּם לָרֶב: **יג** וַיָּבֹא
גֹדְעוֹן וְהִנֵּה-אִישׁ מִסְפָּר לָרַעְהוּ חֲלוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוּם חֲלַמְתִּי וְהִנֵּה
(צִלּוֹל) צִלְיִל לָחֶם שְׁעָרִים מִתְהַפֵּף בְּמַחְנֵה מִדְּיָן וַיָּבֹא עַד-הָאֶהֱלִי וַיִּכְהוּ
וַיִּפֹּל וַיִּהְפָּכְהוּ לְמַעַלָּה וְנָפַל הָאֶהֱלִי: **יד** וַיַּעַן רַעְהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בְּלִתִּי
אִם-חָרֵב גֹּדְעוֹן בֶּן-יֹאֲשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת-מִדְּיָן וְאֶת-
כָּל-הַמַּחְנֵה: **טו** וַיְהִי כִשְׁמַע גֹּדְעוֹן אֶת-מִסְפָּר הַחֲלוּם וְאֶת-שִׁבְרוֹ
וַיִּשְׁתַּחוּ וַיָּשֶׁב אֶל-מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי-נָתַן יְהוָה בְּיָדְכֶם אֶת-
מַחְנֵה מִדְּיָן: **טז** וַיַּחֲץ אֶת-שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וַיִּתֵּן
שׁוֹפְרוֹת בְּיַד-כָּלֶם וְכַדִּים רִקִּים וְלַפָּדִים בְּתוֹךְ הַכָּדִים: **יז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אֲנִכִּי בָּא בְקִצְהָ הַמַּחְנֵה וְהָיָה כַּאֲשֶׁר-אָעֲשֶׂה
כֵּן תַּעֲשׂוּ: **יח** וְתִקְעֵתִי בְּשׁוֹפָר אֲנִכִּי וְכָל-אֲשֶׁר אֲתִי וְתִקְעֵתֶם
בְּשׁוֹפְרוֹת גַּם-אֲתֶם סְבִיבוֹת כָּל-הַמַּחְנֵה וְאֲמַרְתֶּם לַיהוָה וְלִגֹּדְעוֹן: **יט**
יט וַיָּבֹא גֹדְעוֹן וּמֵאָה-אִישׁ אֲשֶׁר-אֲתוֹ בְּקִצְהָ הַמַּחְנֵה רֹאשׁ הָאֲשִׁמֹּרֶת
הַתִּיכּוֹנָה אַךְ הִקֵּם הַקִּימוּ אֶת-הַשְּׁמֵרִים וַיִּתְקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וְנִפְּוֹץ הַכָּדִים
אֲשֶׁר בְּיָדָם: **כ** וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הָרֵאשִׁים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ הַכָּדִים
וַיִּחְזִיקוּ בְיַד-שְׁמַאוֹלָם בַּלְּפָדִים וּבְיַד-יְמִינָם הַשׁוֹפְרוֹת לְתִקּוֹעַ וַיִּקְרְאוּ
חָרֵב לַיהוָה וְלִגֹּדְעוֹן: **כא** וַיַּעֲמְדוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ סְבִיב לְמַחְנֵה וַיִּרְץ כָּל-
הַמַּחְנֵה וַיִּרְעוּ (וַיִּנְיֹסוּ) וַיִּגְוֹסוּ: **כב** וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הַשׁוֹפְרוֹת
וַיִּשְׁעוּ יְהוָה אֶת חָרֵב אִישׁ בְּרַעְהוּ וּבְכָל-הַמַּחְנֵה וַיִּנָּס הַמַּחְנֵה עַד-בֵּית
הַשָּׁטָה צָרְרֹתָה עַד שְׁפַת-אַבֵּל מַחֲזֵלָה עַל-טַבַּת: **כג** וַיִּצְעַק אִישׁ-
יִשְׂרָאֵל מִנְּפֹתָי וּמִן-אֲשֶׁר וּמִן-כָּל-מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָי מִדְּיָן:
כד וּמִלְּאָכִים שָׁלַח גֹּדְעוֹן בְּכָל-הָר אֶפְרָיִם לֵאמֹר רְדוּ לְקִרְאֵת מִדְּיָן

וּלְכַדּוּ אֶת-הַמַּיִם עַד בַּיַּת בְּרָה וְאֶת-הַיַּרְדֵּן וַיִּצְעַק כָּל-אִישׁ אֶפְרַיִם
וַיִּלְכְּדוּ אֶת-הַמַּיִם עַד בַּיַּת בְּרָה וְאֶת-הַיַּרְדֵּן: **{כה}** וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי-שָׂרֵי מִדְיָן
אֶת-עָרַב וְאֶת-זָאב וַיַּהַרְגוּ אֶת-עֹרֵב בְּצוּר-עֹרֵב וְאֶת-זָאב הַרְגוּ בְּיָקֵב-
זָאב וַיַּרְדְּפוּ אֶל-מִדְיָן וְרֹאשׁ-עָרַב וְזָאב הֵבִיאוּ אֶל-גְּדֵעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן:

שופטים פרק-ח

{א} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מָה-הַדְּבָר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָנוּ לְבַלְתִּי קְרָאוֹת
לָנוּ כִּי הִלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן וַיְרִיבוּן אֹתוֹ בְּחִזְקָה: **{ב}** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מָה-עָשִׂיתִי עִתָּה כָכֶם הֲלוֹא טוֹב עָלְלוֹת אֶפְרַיִם מִבְּצִיר אַבְיָעָזָר:
{ג} בְּיַדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת-שָׂרֵי מִדְיָן אֶת-עָרַב וְאֶת-זָאב וּמָה-יִכְלֹתִי
עֲשׂוֹת כָכֶם אֲזַרְפֶּתָה רוּחַם מֵעַלְיוֹ בְּדַבְּרוֹ הַדְּבָר הַזֶּה: **{ד}** וַיָּבֹא גְדֵעוֹן
הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וְשֵׁלֶשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אֹתוֹ עֵיפַיִם וְרֹדְפִים:
{ה} וַיֹּאמֶר לְאֲנָשֵׁי סְכוֹת תְּנוּ-נָא כְּפָרוֹת לָחֵם לָעַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי כִּי-עֵיפַיִם
הֵם וְאֲנֹכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זָבַח וְצִלְמִנֶעַ מַלְכֵי מִדְיָן: **{ו}** וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סְכוֹת
הַכֹּף זָבַח וְצִלְמִנֶעַ עִתָּה בְּיַדְךָ כִּי-נָתַן לְצַבָּאָה לָחֵם: **{ז}** וַיֹּאמֶר גְּדֵעוֹן לְכֹן
בְּתַת יְהוָה אֶת-זָבַח וְאֶת-צִלְמִנֶעַ בְּיָדֵי וְדַשְׁתִּי אֶת-בְּשָׂרְכֶם אֶת-קוֹצֵי
הַמִּדְבָּר וְאֶת-הַבְּרֻקָּנִים: **{ח}** וַיַּעַל מִשֶׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּזֹאת
וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל כְּאֲשֶׁר עָנוּ אֲנָשֵׁי סְכוֹת: **{ט}** וַיֹּאמֶר גַּם-לְאֲנָשֵׁי
פְּנוּאֵל לֵאמֹר בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם אֶתְּךָ אֶת-הַמַּגְדָּל הַזֶּה: **{פ}** וַיִּזְבַּח
וְצִלְמִנֶעַ בְּקִרְקֹר וּמַחְנִיָּהם עִמָּם כַּחֲמִשָּׁת עֶשֶׂר אֶלְף כָּל הַנּוֹתָרִים מִכָּל
מַחְנֵה בְנֵי-קָדָם וְהַנְּפָלִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלְף אִישׁ שֶׁלֶף חָרַב: **{יא}** וַיַּעַל
גְּדֵעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׂכֹנִי בְּאֵהָלִים מִקָּדָם לְנֹבַח וַיִּגְבְּהָה וַיַּךְ אֶת-הַמַּחְנֶה
וְהַמַּחְנֶה הָיָה בָּטָח: **{יב}** וַיָּנוּסוּ זָבַח וְצִלְמִנֶעַ וַיַּרְדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכְּדוּ אֶת-
שְׁנֵי | מַלְכֵי מִדְיָן אֶת-זָבַח וְאֶת-צִלְמִנֶעַ וְכָל-הַמַּחְנֶה הֶחְרִיד: **{יג}** וַיָּשֶׁב
גְּדֵעוֹן בֶּן-יֹאשׁ מִן-הַמַּלְחָמָה מְלִמְעָלָה הֶחְרַס: **{יד}** וַיִּלְכְּדוּ-נָעַר מֵאֲנָשֵׁי
סְכוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת-שָׂרֵי סְכוֹת וְאֶת-זְקֵנֶיהָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה
אִישׁ: **{טו}** וַיָּבֹא אֶל-אֲנָשֵׁי סְכוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זָבַח וְצִלְמִנֶעַ אֲשֶׁר חִרְפֹתֶם
אוֹתִי לֵאמֹר הַכֹּף זָבַח וְצִלְמִנֶעַ עִתָּה בְּיַדְךָ כִּי נָתַן לְאֲנָשֵׁי הַיַּעֲפִיִם לָחֵם:
{טז} וַיִּקַּח אֶת-זְקֵנֵי הָעִיר וְאֶת-קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת-הַבְּרֻקָּנִים וַיִּדַע בָּהֶם
אֶת אֲנָשֵׁי סְכוֹת: **{יז}** וְאֶת-מַגְדָּל פְּנוּאֵל נָתַךְ וַיַּהַרְגֵם אֶת-אֲנָשֵׁי הָעִיר:
{יח} וַיֹּאמֶר אֶל-זָבַח וְאֶל-צִלְמִנֶעַ אִיפֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִרְגַתֶם בְּתַבּוּר
וַיֹּאמְרוּ כְמוֹךָ כְמוֹהֶם אֶחָד כְּתָאֵר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: **{יט}** וַיֹּאמֶר אַחִי בְנֵי-אֲמִי

הם חי-יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: **{כ}** ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא-שילף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: **{כא}** ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע-בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את-זבח ואת-צלמנע ויקח את-השהרנים אשר בצוארי גמליהם: **{כב}** ויאמרו איש-ישראל אל-גדעון משל-בנו גם-אתה גם-בנה גם בן-בנה כי הושעתנו מיד מדין: **{כג}** ויאמר אלהם גדעון לא-אמשל אני בכם ולא-אמשל בני בכם יהוה ימשל בכם: **{כד}** ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו-לי איש נזם שיללו כי-נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: **{כה}** ויאמרו נתון נתן ויפרשו את-השמלה וישליכו שמה איש נזם שיללו: **{כו}** ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע-מאות זהב לבד מן-השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן-הענקות אשר בצוארי גמליהם: **{כז}** ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל-ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש: **{כח}** ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: **{כט}** וילך ירבעל בן-יואש וישב בביתו: **{ל}** ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי-נשים רבות היו לו: **{לא}** ופילגשו אשר בשכם ילדה-לו גם-היא בן וישם את-שמו אבימלך: **{לב}** וימת גדעון בן-יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: **{לג}** ויהי כאשר מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים: **{לד}** ולא זכרו בני ישראל את-יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל-איביהם מסביב: **{לה}** ולא-עשו חסד עם-בית ירבעל גדעון ככל-הטובה אשר עשה עם-ישראל: **{לז}**

שופטים פרק-ט

{א} וילך אבימלך בן-ירבעל שכמה אל-אחי אמו וידבר אליהם ואל-כל-משפחת בית-אבי אמו לאמר: **{ב}** דברו-נא באזני כל-בעלי שכם מה-טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם-משל בכם איש אחד וזכרתם כי-עצמכם ובשרכם אני: **{ג}** וידברו אחי-אמו עליו באזני כל-בעלי שכם את כל-הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: **{ד}** ויתנו-לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: **{ה}** ויבא בית-אביו

עֲפָרְתָהּ וַיְהִיג אֶת-אָחִיו בְּנֵי-יִרְבֶּעֶל שִׁבְעִים אִישׁ עַל-אֶבֶן אַחַת וַיִּזְתֶּר יוֹתָם בֶּן-יִרְבֶּעֶל הַקָּטָן כִּי נִחָבָא: (o) וַיֹּאסְפוּ כָל-בְּעָלֵי שְׁכֵם וְכָל-בֵּית מְלֹא וַיִּלְכוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-אֲבִימֶלֶךְ לְמֶלֶךְ עִם-אֱלוֹן מִצָּב אֲשֶׁר בְּשִׁכְּם: וַיִּגְדּוּ לְיוֹתָם וַיִּלְךָ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר-גְּרָזִים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שָׁמְעוּ אֵלַי בְּעָלֵי שְׁכֵם וַיִּשְׁמַע אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים: [ח] הַלֹּךְ הֵלְכוּ הָעֲצִים לְמִשְׁחַ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לְזֵית (מְלוּכָה) מֶלֶכָה עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזֵּית הַחֲדַלְתִּי אֶת-דְּשָׁנִי אֲשֶׁר-בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוֹעַ עַל-הָעֲצִים: [י] וַיֹּאמְרוּ הָעֲצִים לְתֹאנָה לְכִי-אֶת מְלָכִי עָלֵינוּ: [יא] וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתֹּאנָה הַחֲדַלְתִּי אֶת-מִתְקִי וְאֶת-תְּנוּבֹתַי הַטּוֹבָה וְהִלְכְתִּי לְנוֹעַ עַל-הָעֲצִים: [יב] וַיֹּאמְרוּ הָעֲצִים לְגֹפֶן לְכִי-אֶת (מְלוּכִי) מְלָכִי עָלֵינוּ: [יג] וַתֹּאמֶר לָהֶם הֲגֹפֶן הַחֲדַלְתִּי אֶת-תִּירוּשֵׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוֹעַ עַל-הָעֲצִים: [יד] וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעֲצִים אֶל-הָאֶטֶד לָךְ אַתָּה מֶלֶךְ-עָלֵינוּ: [טו] וַיֹּאמֶר הָאֶטֶד אֶל-הָעֲצִים אִם בְּאַמַּת אַתֶּם מִשְׁחִים אֶתִּי לְמֶלֶךְ עָלֵיכֶם בָּאוּ חֹסוּ בְּצִלִּי וְאִם-אֵין תִּצָּא אִשׁ מִן-הָאֶטֶד וְתֹאכַל אֶת-אַרְצִי הַלְּבָנוֹן: [טז] וְעַתָּה אִם-בְּאַמַּת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם וְתִמְלִיכוּ אֶת-אֲבִימֶלֶךְ וְאִם-טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִם-יִרְבֶּעֶל וְעִם-בֵּיתוֹ וְאִם-כְּגִמּוּל יָדָיו עֲשִׂיתֶם לוֹ: [יז] אֲשֶׁר-נִלְחַם אָבִי עָלֵיכֶם וַיִּשְׁלַךְ אֶת-נַפְשׁוֹ מִמֶּנֶּד וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד מִדָּיָן: [יח] וְאַתֶּם קִמַּתֶם עַל-בֵּית אָבִי הַיּוֹם וַתַּהַרְגוּ אֶת-בְּנָיו שִׁבְעִים אִישׁ עַל-אֶבֶן אַחַת וְתִמְלִיכוּ אֶת-אֲבִימֶלֶךְ בֶּן-אַמַּתוֹ עַל-בְּעָלֵי שְׁכֵם כִּי אָחִיכֶם הוּא: [יט] וְאִם-בְּאַמַּת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם עִם-יִרְבֶּעֶל וְעִם-בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שִׁמְחוּ בְּאֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׂמַח גַּם-הוּא בְּכֶם: [כ] וְאִם-אֵין תִּצָּא אִשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ וְתֹאכַל אֶת-בְּעָלֵי שְׁכֵם וְאֶת-בֵּית מְלֹא וְתִצָּא אִשׁ מִבְּעָלֵי שְׁכֵם וּמִבֵּית מְלֹא וְתֹאכַל אֶת-אֲבִימֶלֶךְ: [כא] וַיִּנָּס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיִּלְךָ בְּאַרְהָ וַיִּשָּׁב שָׁם מִפְּנֵי אֲבִימֶלֶךְ אָחִיו: (פ) [כב] וַיִּשֶׁר אֲבִימֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים: [כג] וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי שְׁכֵם וַיִּבְגְּדוּ בְּעָלֵי-שְׁכֵם בְּאֲבִימֶלֶךְ: [כד] לְבֹא חֲמַס שִׁבְעִים בְּנֵי-יִרְבֶּעֶל וְדָמָם לְשׁוּם עַל-אֲבִימֶלֶךְ אָחִיהֶם אֲשֶׁר הָרַג אוֹתָם וְעַל בְּעָלֵי שְׁכֵם אֲשֶׁר-חִזְקוּ אֶת-יָדָיו לְהָרַג אֶת-אָחִיו: [כה] וַיִּשִׁימוּ לוֹ בְּעָלֵי שְׁכֵם מְאָרְבִּים עַל רֹאשֵׁי הַהָרִים וַיִּגְזְלוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר-יַעֲבֵר עָלֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ: (פ) [כו] וַיָּבֹא גַעַל בֶּן-עֶבֶד וְאָחִיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשִׁכְּם וַיִּבְטְחוּ-בּוֹ בְּעָלֵי שְׁכֵם: [כז] וַיִּצְאוּ הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת-כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הַלּוּלִים וַיָּבֹאוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּקְלְלוּ אֶת-אֲבִימֶלֶךְ: [כח] וַיֹּאמֶר | גַּעַל בֶּן-עֶבֶד מִי-אֲבִימֶלֶךְ וּמִי-שְׁכֵם כִּי נַעֲבַדְנוּ הֲלֹא בֶן-יִרְבֶּעֶל וְזָבַל פְּקִידוֹ עֲבָדוֹ אֶת-אֲנָשֵׁי חֲמֹר אָבִי שְׁכֵם וּמִדּוּעַ נַעֲבַדְנוּ אֲנַחְנוּ: [כט] וּמִי יִתֵּן אֶת-הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְאֶסִּירָה אֶת-אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר לְאֲבִימֶלֶךְ רַבָּה צְבָאָךְ וְצָאָה:

לז וישמע זבל שר-העיר את-דברי געל בן-עבד ויחר אפו: **לא** וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן-עבד ואחיו באים שכם ונהם צרים את-העיר עליך: **לב** ועתה קום לילה אתה והעם אשר-אתך וארב בשדה: **לג** והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך: **לד** **(ו)** ויקם אבימלך וכל-העם אשר-עמו לילה ויארבו על-שכם ארבעה ראשים: **לה** ויצא געל בן-עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר-אתו מן-המארב: **לו** וירא-געל את-העם ויאמר אל-זבל הנה-עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: **לז** **(ו)** ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה-עם יורדים מעם טבור הארץ וראש-אחד בא מדרך אלון מעוננים: **לח** ויאמר אליו זבל איה אפוא פיה אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתי בו צא-נא עתה והלחם בו: **לט** ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: **מ** וירדפוהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד-פתח השער: **מא** וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את-געל ואת-אחיו משבת בשכם: **מב** ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: **מג** ויקח את-העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן-העיר ויקם עליהם ויכס: **מד** ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על-כל-אשר בשדה ויכוסו: **מה** ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את-העיר ואת-העם אשר-בה הרג ויתץ את-העיר ויזרעה מלח: **מו** וישמעו כל-בעלי מגדל-שכם ויבאו אל-צריח בית אל ברית: **מז** ויגד לאבימלך כי התקבצו כל-בעלי מגדל-שכם: **מח** ויעל אבימלך הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אתו ויקח אבימלך את-הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על-שכמו ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני: **מט** ויכרתו גם-כל-העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על-הצריח ויציתו עליהם את-הצריח באש וימתו גם כל-אנשי מגדל-שכם כאלף איש ואשה: **נ** וילך אבימלך אל-תבץ ויחן בתבץ וילכדה: **נא** ומגדל-עז היה בתוך-העיר וינסו שמה כל-האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על-גג המגדל: **נב** ויבא אבימלך עד-המגדל וילחם בו ויגש עד-פתח המגדל לשרפו באש: **נג** ותשלך אשה אחת פלח רכב על-ראש אבימלך ותרוץ את-גלגלתו: **נד** ויקרא מהרה אל-הנער | נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן-יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: **נה** ויראו איש-ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: **נו** וישב אלהים את

רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את-שבעים אחיו: **נז** ואת כל-
רעת אנשי שכם השיב אליהם בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן-
ירבעל: (פ)

שופטים פרק-י

א ויקם אחרי אבימלך להושיע את-ישראל תולע בן-פואה בן-דודו
איש יששכר והוא-ישב בשמיר בהר אפרים: **ב** וישפט את-ישראל
עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: (פ) **ג** ויקם אחרי יאיר
הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושתים שנה: **ד** ויהי-לו שלשים
בנים רכבים על-שלשים ערים ושלשים ערים להם להם יקראו | חות
יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: **ה** וימת יאיר ויקבר בקמון:
(פ) **ו** ויספו | בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים
ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-אלהי צידון ואת | אלהי מואב
ואת אלהי בני-עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את-יהוה ולא עבדוהו:
ז ויחר-אף יהוה בישראל וימכרם ביד-פלשתים וביד בני עמון:
ח וירעצו וירצצו את-בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את-
כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד:
ט ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביהודה ובבנימין ובבית
אפרים ותצר לישראל מאד: **י** ויזעקו בני ישראל אל-יהוה לאמר
חטאנו לך וכי עזבנו את-אלהינו ונעבד את-הבעלים: (פ) **יא** ויאמר
יהוה אל-בני ישראל הלא ממצרים ומן-האמרי ומן-בני עמון ומן-
פלשתים: **יב** וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי
ואושיעה אתכם מידם: **יג** ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים
לכן לא-אוסף להושיע אתכם: **יד** לכו וזעקו אל-האלהים אשר
בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם: **טו** ויאמרו בני-ישראל
אל-יהוה חטאנו עשה-אתה לנו ככל-הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום
הזה: **טז** ויסירו את-אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את-יהוה ותקצר
נפשו בעמל ישראל: (פ) **יז** ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני
ישראל ויחנו במצפה: **יח** ויאמרו העם שרי גלעד איש אל-רעהו מי
האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל יושבי גלעד: (פ)

שופטים פרק-יא

א ויפתח הגלעדי הִיה גבור חיל והוא בן-אשה זונה ויולד גלעד את-
יפתח: **ב** ותלד אשת-גלעד לו בנים ויגדלו בני-האשה ויגרשו את-
יפתח ויאמרו לו לא-תנחל בבית-אבינו כי בן-אשה אחרת אתה:
ג ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים
ריקים ויצאו עמו: **ד** ויהי מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל:
ה ויהי כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל וילכו זקני גלעד לקחת
את-יפתח מארץ טוב: **ו** ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין
ונלחמה בבני עמון: **ז** ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם
אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם:
ח ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו
ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד: **ט** ויאמר יפתח
אל-זקני גלעד אם-משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה
אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: **י** ויאמרו זקני-גלעד אל-יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו אם-לא כדברך פן נעשה: **יא** וילך יפתח
עם-זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח
את-כל-דבריו לפני יהוה במצפה: **יב** וישלח יפתח מלאכים אל-
מלך בני-עמון לאמר מה-לי ולך כי-באת אלי להלחם בארצי:
יג ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח כי-לקח ישראל את-ארצי
בעלותו ממצרים מארנון ועד-היבק ועד-הירדן ועתה השיבה אתה
בשלום: **יד** ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני עמון:
טו ויאמר לו כה אמר יפתח לא-לקח ישראל את-ארץ מואב ואת-
ארץ בני עמון: **טז** כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד-ים-
סוף ויבא קדשה: **יז** וישלח ישראל מלאכים | אל-מלך אדום | לאמר
אעברה-נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל-מלך מואב שלח ולא
אבה וישב ישראל בקדש: **יח** וילך במדבר ויסב את-ארץ אדום ואת-
ארץ מואב ויבא ממזרח-שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולא-
באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: **יט** וישלח ישראל מלאכים אל-
סיחון מלך-האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה-נא בארצך
עד-מקומי: **כ** ולא-האמין סיחון את-ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון
את-כל-עמו ויחנו ביהצה וילחם עם-ישראל: **כא** ויתן יהוה אלהי-
ישראל את-סיחון ואת-כל-עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל-
ארץ האמרי יושב הארץ ההיא: **כב** ויירשו את כל-גבול האמרי

מֵאַרְנוֹן וְעַד-הַיַּבֶּקֶ וּמִן-הַמִּדְבָּר וְעַד-הַיַּרְדֵּן: **כג** וְעַתָּה יְהוָה | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת-הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶתְּהָ תִירָשׁנוּ: **כד** הֲלֹא
אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירָשׁ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ: **כה** וְעַתָּה הַטּוֹב טוֹב אֶתְּהָ מִבְּלֶק בֶּן-צְפוּר
מֶלֶךְ מוֹאָב הַרּוֹב רַב עִם-יִשְׂרָאֵל אִם-נִלְחַם נִלְחַם בָּם: **כו** בְּשִׁבְת
יִשְׂרָאֵל בְּחֻשְׁבוֹן וּבְבִנְיָתָהּ וּבְעַרְעוֹר וּבְבִנְיָתָהּ וּבְכָל-הָעָרִים אֲשֶׁר עַל-
יַד אֲרְנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּמִדּוּעַ לֹא-הִצַּלְתָּם בְּעַת הַהִיא: **כז** וְאַנְכִי
לֹא-חָטָאתִי לָךְ וְאֶתְּהָ עָשָׂה אֶתִּי רָעָה לְהִלָּחֵם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט
הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן: **כח** וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-
דְּבָרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו: **כט** **כט** וְתָהִי עַל-יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר
אֶת-הַגְּלֶעֶד וְאֶת-מְנַשָּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת-מִצְפָּה גֶלְעָד וּמִמִּצְפָּה גֶלְעָד עָבַר
בְּנֵי עַמּוֹן: **ל** וַיֵּדַר יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תַּתֵּן אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן
בְּיָדִי: **לא** וְהִיא הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדֹּלְתֵי בֵּיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי בְּשִׁלּוֹם
מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהִיא לַיהוָה וְהַעֲלִיתָהּ עוֹלָה: **לב** וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל-בְּנֵי
עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ: **לג** וַיָּכֶם מֵעַרְוֶעַר וְעַד-בוֹאֵךְ מִנֵּית
עֶשְׂרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **לד** וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל-בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בָתוֹ יֹצֵאת
לִקְרָאתוֹ בָּתָּפִים וּבְמַחְלוֹת וְרַק הִיא יַחֲדָה אֵין-לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אוֹ-בַת:
לה וְהִיא כְּרָאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אָהֵה בְּתִי הַכְרַע
הַכְרַעַתְנִי וְאֶת הַיִּיתְ בְּעַכְרִי וְאַנְכִי פְצִיתִי-פִי אֶל-יְהוָה וְלֹא אוֹכַל לְשׁוּב:
לו וַתֹּאמֶר אֵלָיו אָבִי פְצִיתָה אֶת-פִּיךָ אֶל-יְהוָה עָשָׂה לִי כְּאֲשֶׁר יֵצֵא
מִפִּיךָ אַחֲרַי אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ יְהוָה נִקְמֹת מֵאִיבֶיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן:
לז וַתֹּאמֶר אֶל-אָבִיהָ יַעֲשֵׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה הַרְפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
וְאַלְכָה וַיִּרְדְּתִי עַל-הַהָרִים וְאַבְכָּה עַל-בְּתוּלִי אָנְכִי (וּרְעִיתִי) וַרְעוֹתִי:
לח וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא וַרְעוֹתֶיהָ וַתִּבְרַךְ
עַל-בְּתוּלֶיהָ עַל-הַהָרִים: **לט** וְהִיא מִקֶּץ | שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתֵּשֶׁב אֶל-אָבִיהָ
וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת-נְדָרוֹ אֲשֶׁר נָדָר וְהִיא לֹא-יָדְעָה אִישׁ וְתָהִי-חַק בְּיִשְׂרָאֵל:
מ מִיָּמִים | יְמִימָה תִלְכְּנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת-יִפְתָּח הַגְּלַעֲדִי
אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה: **ס**

שופטים פרק-יב

א ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע | עברת | להלחם בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: **ב** ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני-עמון מאד ואצעק אתכם ולא-הושעתם אותי מידם: **ג** ואראה כי-אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל-בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליכם אלי היום הזה להלחם בי: **ד** ויקבץ יפתח את-כל-אנשי גלעד וילחם את-אפרים ויכו אנשי גלעד את-אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: **ה** וילכד גלעד את-מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרתי אתה ויאמר | לא: **ו** ויאמרו לו אמר-נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל-מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: **ז** וישפט יפתח את-ישראל שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: **ח** וישפט אחריו את-ישראל אבצן מבית לחם: **ט** והיה-לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן-החוץ וישפט את-ישראל שבע שנים: **י** וימת אבצן ויקבר בבית לחם: **יא** וישפט אחריו את-ישראל אילון הזבולני וישפט את-ישראל עשר שנים: **יב** וימת אלון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: **יג** וישפט אחריו את-ישראל עבדון בן-הלל הפרעתוני: **יד** והיה-לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על-שבעים עירם וישפט את-ישראל שמנה שנים: **טו** וימת עבדון בן-הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי: **פ**

שופטים פרק-יג

א ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-פלשתים ארבעים שנה: **ב** והיה איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: **ג** וירא מלאך-יהוה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: **ד** ועתה השמרי נא ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא: **ה** כי הנה הרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשו כי-נזיר אלהים יהיה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים: **ו** ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה

מִלֶּאֱךָ הַאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד וְלֹא שָׁאֲלֵתִיהוּ אִי-מִזֶּה הוּא וְאֵת-שְׁמוֹ לֹא-
הִגִּיד לִי: **{ז}** וַיֹּאמֶר לִי הִנֵּה הִרָה וְיִלְדֶת בֵּן וְעֵתָה אֶל-תִּשְׁתִּי | יִין וְשִׁכָר
וְאֶל-תֹּאכְלֵי כָל-טִמְאָה כִּי-נִזְיֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר מִן-הַבֶּטֶן עַד-יוֹם
מוֹתוֹ: **{פ}** **{ח}** וַיַּעֲתֵר מְנוּחַ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי אִישׁ הַאֱלֹהִים אֲשֶׁר
שָׁלַחַת יְבוֹא-נָא עוֹד אֵלֵינוּ וְיִזְרְנוּ מֵה-נַעֲשֶׂה לְנֶעַר הַיּוֹלֵד: **{ט}** וַיִּשְׁמַע
הַאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֵא מִלֶּאֱךָ הַאֱלֹהִים עוֹד אֶל-הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
בַּשָּׂדֶה וּמְנוּחַ אִישָׁה אֵין עִמָּה: **{י}** וַתִּמְהַר הָאִשָּׁה וַתֵּרֶץ וַתִּגַּד לְאִישָׁהּ
וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר-בָּא בַיּוֹם אֵלַי: **{יא}** וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ
מְנוּחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֶל-הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ
אֶל-הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי: **{יב}** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ עֵתָה יָבֵא דְבַרְיָךְ מֵה-יְהִיָּה
מִשְׁפֹּט-הַנֶּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ: **{יג}** וַיֹּאמֶר מִלֶּאֱךָ יְהוָה אֶל-מְנוּחַ מְכַל אֲשֶׁר-
אִמַּרְתִּי אֶל-הָאִשָּׁה תִּשְׁמַר: **{יד}** מְכַל אֲשֶׁר-יֵצֵא מִגִּפְנוֹ הַיִּין לֹא תֹאכַל וַיִּין
וְשִׁכָר אֶל-תִּשְׁתֵּי וְכָל-טִמְאָה אֶל-תֹּאכַל כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיָּה תִּשְׁמַר:
{טו} וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-מִלֶּאֱךָ יְהוָה נַעֲצְרֶה-נָא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְדִי
עֲזִים: **{טז}** וַיֹּאמֶר מִלֶּאֱךָ יְהוָה אֶל-מְנוּחַ אִם-תַּעֲצֹרְנִי לֹא-אֲכַל בְּלַחְמֶךָ
וְאִם-תַּעֲשֶׂה עֲלַי לִיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא-יָדַע מְנוּחַ כִּי-מִלֶּאֱךָ יְהוָה הוּא:
{יז} וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-מִלֶּאֱךָ יְהוָה מִי שְׁמֶךָ כִּי-יָבֵא (דְּבַרְיָךְ) דְּבַרְךָ
וְכַבְּדֶנּוּךָ: **{יח}** וַיֹּאמֶר לוֹ מִלֶּאֱךָ יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשְׁמִי וְהוּא-פָּלְאִי:
{יט} וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת-גְּדֵי הָעֲזִים וְאֶת-הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל-הַצּוּר לִיהוָה
וּמִפְּלֹא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים: **{כ}** וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֶּהֶב מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׁמִימָה וַיַּעַל מִלֶּאֱךָ-יְהוָה בְּלֶהֶב הַמִּזְבֵּחַ וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים
וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם אֶרְצָה: **{כא}** וְלֹא-יֹסֵף עוֹד מִלֶּאֱךָ יְהוָה לְהִרְאֶה אֶל-
מְנוּחַ וְאֶל-אִשְׁתּוֹ אֲזַי יָדַע מְנוּחַ כִּי-מִלֶּאֱךָ יְהוָה הוּא: **{כב}** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ
אֶל-אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ: **{כג}** וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפֹץ
יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא-לִקַּח מִיָּדֵנוּ עֲלָהּ וּמִנְחָהּ וְלֹא הִרְאָנוּ אֶת-כָּל-אֱלֹהִים
וְכַעַת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת: **{כד}** וַתֵּלֵד הָאִשָּׁה בֵּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
שְׁמִשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנֶּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: **{כה}** וַתִּחַל רוּחַ יְהוָה לְפַעֲמוֹ
בְּמַחֲנֵה-דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל: **{פ}**

שופטים פרק-יד

{א} וַיֵּרֶד שְׁמִשׁוֹן תַּמְנָתָהּ וַיִּרְא אִשָּׁה בְּתַמְנָתָהּ מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים:
{ב} וַיַּעַל וַיִּגַּד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְּתַמְנָתָהּ מִבְּנוֹת

פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קָחוּ-אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה: **ג** וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הֲאִין בְּבָנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל-עַמִּי אִשָּׁה כִּי-אֶתָּה הוֹלֵךְ לִקְחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֶרְלִים וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן אֶל-אָבִיו אוֹתָהּ קָח-לִי כִּי-הִיא יִשְׂרָה בְּעֵינַי: **ד** וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מִיְהוָה הִיא כִּי-תֵאָנֶה הוּא-מִבְּקֶשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבַעֲת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל: (פ) **ה** וַיֵּרֵד שְׁמִשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תִּמְנָתָהּ וַיָּבֹאוּ עַד-כַּרְמֵי תִּמְנָתָהּ וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרִיּוֹת שֹׂאֵג לִקְרֹאתוֹ: **ו** וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁפָּעוּהוּ כְּשֹׁפַע הַגִּדִי וּמֵאוֹמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה: **ז** וַיֵּרֵד וַיְדַבֵּר לְאִשָּׁה וַתִּישַׁר בְּעֵינַי שְׁמִשׁוֹן: **ח** וַיָּשֶׁב מִיָּמִים לִקְחָתָהּ וַיִּסַּר לְרֵאוֹת אֵת מִפְּלַת הָאָרֶיָה וְהִנֵּה עֵדֶת דְּבָרִים בְּגוֹיֵת הָאָרֶיָה וַדְּבַשׁ: **ט** וַיֵּרְדוּהוּ אֶל-כַּפְּיוֹ וַיִּלָּךְ הַלֹּךְ וְאָכַל וַיִּלָּךְ אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא-הִגִּיד לָהֶם כִּי מְגוֹיֵת הָאָרֶיָה רָדָה הַדְּבַשׁ: **י** וַיֵּרֵד אָבִיהוּ אֶל-הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שֵׁם שְׁמִשׁוֹן מִשְׁתָּהּ כִּי כֵן יַעֲשׂוּ הַבְּחוּרִים: **יא** וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלִשִׁים מֵרַעִים וַיְהִיו אֵתוֹ: **יב** וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמִשׁוֹן אַחֲוֵדָה-נָא לָכֶם חִידָה אִם-הִגַּד תִּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעֲת יָמֵי הַמִּשְׁתָּה וּמִצְאֲתָם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלִשִׁים סְדִינִים וּשְׁלִשִׁים חֲלֻפֹת בְּגָדִים: **יג** וְאִם-לֹא תוּכְלוּ לְהִגִּיד לִי וְנָתַתָּם אֲתָם לִי שְׁלִשִׁים סְדִינִים וּשְׁלִשִׁים חֲלֻפֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חוֹדָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמַעְנָה: **יד** וַיֹּאמֶר לָהֶם מִהָאֵכֶל יֵצֵא מֵאֵכֶל וּמֵעַז יֵצֵא מִתּוֹק וְלֹא יָכֹלוּ לְהִגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים: **טו** וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ לְאִשְׁת-שְׁמִשׁוֹן פְּתִי אֶת-אִישְׁךָ וַיִּגַּד-לָנוּ אֶת-הַחִידָה פֶּן-נִשְׂרָף אוֹתְךָ וְאֶת-בֵּית אָבִיךָ בְּאֵשׁ הַלִּירְשָׁנוּ קִרְאֲתָם לָנוּ הֲלֹא: **טז** וַתִּבְרַךְ אִשְׁת שְׁמִשׁוֹן עָלָיו וַתֹּאמֶר רַק-שָׁנֵאתָנִי וְלֹא אֶהְבַּתָּנִי הַחִידָה חֲדַת לִבִּי עַמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ אֲגִיד: **יז** וַתִּבְרַךְ עָלָיו שְׁבַעֲת הַיָּמִים אֲשֶׁר-הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּגַּד-לָהּ כִּי הִצִּיקְתָּהּ וַתִּגַּד הַחִידָה לִבִּי עַמָּה: **יח** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטָרָם יָבֹא הַחֲרֹסָה מֵה-מִתּוֹק מִדְּבַשׁ וּמָה עַז מֵאָרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹא חֲרַשְׁתָּם בְּעַגְלָתִי לֹא מִצְאֲתָם חִידָתִי: **יט** וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֵד אֲשֶׁקְלוֹן וַיִּבֶן מֵהֶם | שְׁלִשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת-חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ: (פ) **כ** וַתְּהִי אִשְׁת שְׁמִשׁוֹן לְמַרְעֵהוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ:

א ויהי מימים בימי קציר-חטים ויפקד שמשון את-אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל-אשתי החדרה ולא-נתנו אביה לבוא: **ב** ויאמר אביה אמר אמרתי כי-שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי-נא לך תחתיה: **ג** ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי-עשה אני עמם רעה: **ד** וילך שמשון וילכד שלש-מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל-זנב וישם לפיד אחד בין-שני הזנבות בתוך: **ה** ויבער-אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד-קמה ועד-כרם זית: **ו** ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את-אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת-אביה באש: **ז** ויאמר להם שמשון אם-תעשו כזאת כי אם-נקמתי בכם ואחר אהדל: **ח** ויהי אותם שוק על-ירך מפה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: **ט** ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: **י** ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את-שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: **יא** וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל-סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי-משלים בנו פלשתים ומה-זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: **יב** ויאמרו לו לאסרך ורדנו לתתך ביד-פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן-תפגעון בי אתם: **יג** ויאמרו לו לאמר לא כי-אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן-הסלע: **יד** הוא-בא עד-לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינה העבתיים אשר על-זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: **טו** וימצא לחי-חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויהי בה אלף איש: **טז** ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הפיתי אלף איש: **יז** ויהי ככליתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: **יח** ויצמא מאד ויקרא אל-יהוה ויאמר אתה נתת ביד-עבדך את-התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: **יט** ויבקע אלהים את-המכתש אשר-בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על-כן | קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: **כ** וישפט את-ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: (פ)

א וַיִּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן עִזְתָּה וַיְרֹא-שָׁם אִשָּׁה זֹנָה וַיְבֵא אֵלֶיהָ: **ב** לַעֲזָתִים |
לאמר בא שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיֵּאָרְבוּ-לוֹ כָּל-הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר הָעִיר
וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל-הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד-אֹר הַבֹּקֶר וְהִרְגָנָהּ: **ג** וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן
עַד-חֲצִי הַלַּיְלָה וַיָּקָם | בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאָחֵז בְּדִלְתוֹת שַׁעַר-הָעִיר וּבִשְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וַיִּסָּעֵם עִם-הַבְּרִיחַ וַיִּשֶׁם עַל-כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל-רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי חֲבָרוֹן: **ד** וַיְהִי אַחֲרָי-כֵן וַיֵּאֱהָב אִשָּׁה בְּנַחַל שָׂרָק וּשְׁמָהּ
דְּלִילָה: **ה** וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סֶרְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פִתִּי אוֹתוֹ וּרְאִי בְמָה
כָּחוֹ גְדוֹל וּבְמָה נוֹכַל לוֹ וְאֶסְרְנֶהוּ לְעַנְתּוֹ וְאֶנְחֲנוּ נִתְּן-לָךְ אִישׁ אֶלְף וּמָאָה
כֶּסֶף: **ו** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל-שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה-נָא לִּי בְמָה כַּחַךְ גְּדוֹל וּבְמָה
תֵּאָסֵר לְעַנּוֹתְךָ: **ז** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם-יֹאסְרֵנִי בְּשִׁבְעָה יְתָרִים
לְחַיִּים אֲשֶׁר לֹא-חָרְבוּ וְחִלִּיתִי וְהֵייתִי כְּאֶחָד הָאָדָם: **ח** וַיַּעֲלוּ-לָהּ סֶרְנֵי
פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יְתָרִים לְחַיִּים אֲשֶׁר לֹא-חָרְבוּ וַתֹּאסְרֶהוּ בָהֶם:
ט וְהָאֶרֶב יָשָׁב לָהּ בַּחֲדָר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּנְתֵּק
אֶת-הַיְתָרִים כַּאֲשֶׁר יִנְתֵּק פְּתִיל-הַנְּעֻרֶת בְּהִרְיָחוֹ אִשׁ וְלֹא נוֹדַע כָּחוֹ:
י וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל-שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה הַתְּלַת בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים עִתָּה
הַגִּידָה-נָא לִּי בְמָה תֵּאָסֵר: **יא** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם-אֲסוֹר יֹאסְרוּנִי
בְּעִבְתִּים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשֶׂה בָהֶם מְלֹאכָה וְחִלִּיתִי וְהֵייתִי כְּאֶחָד
הָאָדָם: **יב** וַתִּקַּח דְּלִילָה עִבְתִּים חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרֶהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו
פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וְהָאֶרֶב יָשָׁב בַּחֲדָר וַיִּנְתֵּקֶם מֵעַל זְרַעְתּוֹ כְּחוֹט:
יג וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל-שִׁמְשׁוֹן עַד-הִנֵּה הַתְּלַת בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים
הַגִּידָה לִּי בְמָה תֵּאָסֵר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם-תֵּאָרְגֵי אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת
רֹאשִׁי עִם-הַמַּסְכֶּת: **יד** וַתִּתְקַע בַּיַּתֵּד וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ
שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקֶץ מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת-הַיַּתֵּד הָאָרְגַּ וְאֶת-הַמַּסְכֶּת: **טו** וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמַר אֶהְבֵּתִיךָ וְלִבֶּךָ אֵין אֵתִי זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הַתְּלַת בִּי
וְלֹא-הִגַּדְתָּ לִּי בְמָה כַּחַךְ גְּדוֹל: **טז** וַיְהִי כִּי-הִצִּיקָהּ לוֹ בַּדְּבָרִיהָ כָּל-
הַיָּמִים וַתֵּאֲלָצֶהוּ וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוֹת: **יז** וַיִּגַּד-לָהּ אֶת-כָּל-לְבוֹ וַיֹּאמֶר
לָהּ מוֹרָה לֹא-עָלָה עַל-רֹאשִׁי כִּי-נִזְרַר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטָן אִמִּי אִם-גָּלַחְתִּי
וְסָר מִמֶּנִּי כַחֵי וְחִלִּיתִי וְהֵייתִי כְּכָל-הָאָדָם: **יח** וַתֵּרָא דְלִילָה כִּי-הִגִּיד
לָהּ אֶת-כָּל-לְבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסֶרְנֵי פְּלִשְׁתִּים לֵאמֹר עָלוּ הַפְּעַם כִּי-
הִגִּיד (לָהּ) לִי אֶת-כָּל-לְבוֹ וְעָלוּ אֵלֶיהָ סֶרְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בַּיָּדָם:
יט וַתִּישְׁנֶהוּ עַל-בְּרִכָּיהָ וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת
רֹאשׁוֹ וַתַּחַל לְעַנּוֹתוֹ וַיִּסַּר כָּחוֹ מֵעַלָיו: **כ** וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן
וַיִּקֶץ מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲצֹא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאֶנְעַר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי יְהוּה סָר
מֵעַלָיו: **כא** וַיֵּאֲחַזְזוּהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת-עֵינָיו וַיֹּרִידוּ אוֹתוֹ עִזְתָּה
וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחְשָׁתִים וַיְהִי טוֹחַן בְּבֵית (הָאֲסִירִים) הָאֲסוּרִים: **כב** וַיַּחַל
שַׁעַר-רֹאשׁוֹ לְצַמַּח כַּאֲשֶׁר גָּלַח: **כג** וַיִּסְרְנוּ פְּלִשְׁתִּים נְאֻסְפוֹ לְזַבַּח

זבח-גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: **{כד}** ויראו אתו העם ויהללו את-אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את-אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את-חללינו: **{כה}** ויהי (כי) (טוב) כטוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק-לנו ויקראו לשמשון מבית (האסירים) האסורים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: **{כו}** ויאמר שמשון אל-הנער המחזיק בידו הניחה אותי (והימשני) והמשני את-העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: **{כז}** והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל-הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: **{כח}** ויקרא שמשון אל-יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחדקני נא אף הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם-אחת משתי עיני מפלשתים: **{כט}** וילפת שמשון את-שני | עמודי התוף אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: **{ל}** ויאמר שמשון תמות נפשי עם-פלשתים ויט בכם ויפל הבית על-הסרנים ועל-כל-העם אשר-בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בתו: **{לא}** וירדו אחיו וכל-בית אביהו וישאו אתו ויעלו | ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את-ישראל עשרים שנה: (פ)

שופטים פרק-יז

{א} ויהי-איש מהר-אפרים ושמו מיכיהו: **{ב}** ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח-לך (ואתי) ואת אלית וגם אמרת באזני הנה-הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: **{ג}** וישב את-אלף-ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את-הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: **{ד}** וישב את-הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: **{ה}** והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את-יד אחד מבניו ויהי-לו לכהן: **{ו}** בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: (פ) **{ז}** ויהי-נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר-שם: **{ח}** וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר-אפרים עד-בית מיכה לעשות דרכו: **{ט}** ויאמר-לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה

וְאֵנֹכִי הֵלֶךְ לְגֹר בְּאֶשֶׁר אֶמְצָא: **ו** וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבֵה עִמָּדִי וְהָיָה-לִּי לְאָב וּלְכֹהֵן וְאֵנֹכִי אֶתֶן-לְךָ עֶשְׂרֵת כֶּסֶף לַיָּמִים וְעֶרְךָ בְּגָדִים וּמַחֲתָתְךָ וַיֵּלֶךְ הַלְוִי: **י** וַיֹּאֶל הַלְוִי לְשֶׁבֶת אֶת-הָאִישׁ וַיְהִי הַנָּעַר לוֹ כְּאֶחָד מִבְּנָיו: **י** וַיִּמְלֵא מִיכָה אֶת-יָד הַלְוִי וַיְהִי-לוֹ הַנָּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה: **י** וַיֹּאמֶר מִיכָה עֲתָה יָדַעְתִּי כִּי-יִיטִיב יְהוָה לִי כִּי הָיָה-לִי הַלְוִי לְכֹהֵן:

שופטים פרק-יח

א בַּיָּמִים הָהֵם אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שָׁבַט הַדְּנִי מִבְּקֵשׁ-לוֹ נִחְלָה לְשֶׁבֶת כִּי לֹא-נִפְלָה לוֹ עַד-הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ-שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִחְלָה: **ב** וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי-דָן | מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אַנְשִׁים מִקְּצוֹתָם אַנְשִׁים בְּנֵי-חִיל מִצְרָעָה וּמֵאֲשֵׁתָאֵל לְרַגֵּל אֶת-הָאָרֶץ וּלְחַקְרָה וַיֹּאמְרוּ: אֵלֵהֶם לָכוּ חִקְרוּ אֶת-הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ הַר-אֶפְרַיִם עַד-בֵּית מִיכָה וַיְלִינוּ שָׁם: **ג** הִמָּה עִם-בֵּית מִיכָה וְהִמָּה הַפִּירוֹ אֶת-קוֹל הַנָּעַר הַלְוִי וַיִּסּוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי-הֵבִיאָךְ הֵלֵם וּמָה-אֶתָּה עֹשֶׂה בְּזֶה וּמָה-לָּךְ פֶּה: **ד** וַיֹּאמֶר אֵלֵהֶם כֹּזֵה וְכֹזֵה עֹשֶׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׁכַּרְנִי וְאֵהִי-לוֹ לְכֹהֵן: **ה** וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל-נָא בְּאֵלֵהֶם וְנִדְעָה הַתְּצִלִּים דְרָכְנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הַלְכִים עֲלֵיהֶם: **ו** וַיֹּאמֶר לָהֶם הִכֵּהֵן לָכוּ לְשִׁלּוֹם נִכַח יְהוָה דְרָכְכֶם אֲשֶׁר תִּלְכוּ-בָּהּ: **ז** וַיִּלְכוּ חֲמִשַּׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ לִישָׁה וַיִּרְאוּ אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-בְּקִרְבָּהּ יוֹשְׁבֵת-לְבֶטַח כְּמִשְׁפַּט צְדָנִים שִׁקֵּט | וּבִטָּח וְאִין-מְכָלִים דָּבַר בְּאָרֶץ יוֹרֵשׁ עֶצֶר וּרְחֻקִים הִמָּה מִצְדָּנִים וְדָבַר אִין-לָהֶם עִם-אָדָם: **ח** וַיָּבֹאוּ אֶל-אֲחֵיהֶם צְרָעָה וְאֲשֵׁתָאֵל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֲחֵיהֶם מָה אַתֶּם: **ט** וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנַעֲלָה עֲלֵיהֶם כִּי רָאִינוּ אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם מַחֲשִׁים אֶל-תַּעֲצָלוֹ לְלַקֵּת לְבָא לְרִשְׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ: **י** כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ | אֶל-עַם בִּטָּח וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי-נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּיַדְכֶם מְקוֹם אֲשֶׁר אִין-שָׁם מַחֲסוֹר כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר בְּאָרֶץ: **יא** וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי מִצְרָעָה וּמֵאֲשֵׁתָאֵל שָׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּר כָּלִי מִלְחָמָה: **י** וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יַעֲרִים בְּיְהוּדָה עַל-כֵּן קָרְאוּ לְמְקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה-דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יַעֲרִים: **י** וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם הַר-אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד-בֵּית מִיכָה: **י** וַיַּעֲנוּ חֲמִשַּׁת הָאֲנָשִׁים הַהֵלְכִים לְרַגֵּל אֶת-הָאָרֶץ לֵישׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל-אֲחֵיהֶם הִידְעָתֶם כִּי יֵשׁ בְּבֵתִים הָאֵלֶּה אֶפּוֹד וּתְרָפִים וּפְסֹל וּמַסְכָּה וְעֲתָה דַעוּ מָה-תַּעֲשׂוּ: **י** וַיִּסּוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּית-הַנָּעַר הַלְוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאָלוּ-לוֹ לְשִׁלּוֹם: **י** וַיִּשְׂאָלוּ וַיִּשְׂאָלוּ אִישׁ חֲגוּרִים

כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני-דן: **יז** ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את-הארץ באו שמה לקחו את-הפסל ואת-האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה והכהן נצב פתח השער ושש-מאות האיש החגור כלי המלחמה: **יח** ואלה באו בית מיכה ויקחו את-פסל האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים: **יט** ויאמרו לו החרש שים-ידך על-פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב | היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: **כ** וייטב לב הכהן ויקח את-האפוד ואת-התרפים ואת-הפסל ויבא בקרב העם: **כא** ויפנו וילכו וישומו את-הטף ואת-המקנה ואת-הכבודה לפניהם: **כב** והמה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתי אשר עם-בית מיכה נזעקו וידביקו את-בני-דן: **כג** ויקראו אל-בני-דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה-לך כי נזעקת: **כד** ויאמר את-אלהי אשר-עשיתי לקחתם ואת-הכהן ותלכו ומה-לי עוד ומה-זה תאמרו אלי מה-לך: **כה** ויאמרו אליו בני-דן אל-תשמע קולך עמנו פן-יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: **כו** וילכו בני-דן לדרךם וירא מיכה כי-חזקים המה ממנו ויפן וישב אל-ביתו: **כז** והמה לקחו את אשר-עשה מיכה ואת-הכהן אשר היה-לו ויבאו על-ליש על-עם שקט ובטח ויכו אותם לפי-חרב ואת-העיר שרפו באש: **כח** ואין מציל כי רחוקה-היא מצידון ודבר אין-להם עם-אדם והיא בעמק אשר לבית-רחוב ויבנו את-העיר וישבו בה: **כט** ויקראו שם-העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם-העיר לראשנה: **ל** ויקימו להם בני-דן את-הפסל ויהונתן בן-גרשם בן-מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד-יום גלות הארץ: **לא** וישומו להם את-פסל מיכה אשר עשה כל-ימי היות בית-האלהים בשלה: (פ)

שופטים פרק-יט

א ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי | איש לוי גר בירכתי הר-אפרים ויקח-לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: **ב** ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל-בית אביה אל-בית לחם יהודה ותהי-שם ימים ארבעה חודשים: **ג** ויקם אישה וילך אחריה לדבר על-לבה (להשיבו) להשיבה ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי

הנערה וישמח לקראתו: **יד** ויחזק-בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: **הה** ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל-חתנו סעד לך פת-לחם ואחר תלכו: **וה** וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל-האיש הוֹאֵל-נָא ולין ויטב לך: **זז** ויקם האיש ללכת ויפצר-בו חתנו וישב וילן שם: **חח** וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר | אבי הנערה סעד-נָא לְבָךְ וְהִתְמַהְמְהוּ עד-נטות היום ויאכלו שניהם: **טט** ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו-נָא הנה חנות היום לין פה ויטב לְבָךְ וְהִשְׁכַּמְתֶּם מחר לדרככם והלכת לאהלך: **י** ולא-אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד-נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: **יא** הם עם-יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל-אדניו לכה-נָא ונסורה אל-עיר-היבוסי הזאת ולין בה: **יב** ויאמר אליו אדניו לא נסור אל-עיר נכרי אשר לא-מבני ישראל הנה ועברנו עד-גבעה: **יג** ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: **יד** ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: **טו** ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף-אותם הביתה ללון: **טז** והנה | איש זקן בא מן-מעשהו מן-השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא-גר בגבעה ואנשי המקום בני מיני: **יז** וישא עיניו וירא את-האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: **יח** ויאמר אליו עברים אנחנו מבית-לחם יהודה עד-ירפתי הר-אפרים משם אנכי ואלך עד-בית לחם יהודה ואת-בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: **יט** וגם-תבן גם-מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש-לי ולאמתך ולנער עם-עבדיך אין מחסור כל-דבר: **כ** ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל-מחסורך עלי רק ברחוב אל-תלן: **כא** ויביאהו לביתו (ויבול) ויבל לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: **כב** המה מיטיבים את-לבם והנה אנשי העיר בני-בליעל נסבו את-הבית מתדפקים על-הדלת ויאמרו אל-האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את-האיש אשר-בא אל-ביתך ונדענו: **כג** ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל-אחי אל-תדעו נא אחרי אשר-בא האיש הזה אל-ביתי אל-תעשו את-הנבלה הזאת: **כד** הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה-נָא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: **כה** ולא-אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו-בה כל-הלילה עד-הבקר וישלחוה (בעלות) כעלות השחר: **כו** ותבא האשה לפנות הבקר

ותפל פתח בית-האיש אשר-אדוניה שם עד-האור: **כז** ויקם אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרך והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על-הסף: **כח** ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על-החמור ויקם האיש וילך למקומו: **כט** ויבא אל-ביתו ויקח את-המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתיחים וישלחה בכל גבול ישראל: **ל** והיה כל-הראה ואמר לא-נהיתה ולא-נראתה כזאת למיזם עלות בני-ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו-לכם עליה עזו ודברו: (פ)

שופטים פרק-כ

א ויצאו כל-בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד-באר שבע וארץ הגלעד אל-יהוה המצפה: **ב** ויתיצבו פנות כל-העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: (פ) **ג** וישמעו בני בנימן כי-עלו בני-ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: **ד** ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: **ה** ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את-הבית לילה אותי דמו להרג ואת-פילגשי ענו ותמת: **ו** ואחז בפילגשי ואתחה ואשלחה בכל-שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: **ז** הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלים: **ח** ויקם כל-העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: **ט** ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: **י** ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל | שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרובה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל-הנבלה אשר עשה בישראל: **יא** ויאסף כל-איש ישראל אל-העיר כאיש אחד חברים: (פ) **יב** וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל-שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: **יג** ועתה תנו את-האנשים בני-בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בני בנימן לשמע בקול אחיהם בני-ישראל: **יד** ויאספו בני-בנימן מן-הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם-בני ישראל: **טו** ויתפקדו בני בנימן ביזם ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: **טז** מכל | העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד-ימינו

כל-זֶה קלע בְּאֶבֶן אֶל-הַשַּׁעֲרָה וְלֹא יַחֲטֵא: (פ) **יז** וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתִּפְקְדוֹ לְבַד מִבְּנֵי־מִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרַב כָּל-זֶה אִישׁ מִלְחָמָה: **יח** וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית-אֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה-לָנוּ בַתְּחִלָּה לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵי־מִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בַתְּחִלָּה: **יט** וַיִּקְמוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּבִקְרַ וַיַּחֲנוּ עַל-הַגְּבֻעָה: (פ) **כ** וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי־מִן וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-הַגְּבֻעָה: **כא** וַיֵּצֵאוּ בְּנֵי-בְנֵי־מִן מִן-הַגְּבֻעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה: **כב** וַיִּתְחַזַּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר-עָרְכוּ שָׁם בְּיוֹם הָרֵאשִׁוֹן: **כג** וַיַּעֲלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכוּ לִפְנֵי-יְהוָה עַד-הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בְּיְהוָה לֵאמֹר הַאֲוֹסִיף לָגֶשֶׁת לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵי־מִן אַחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ אֵלַי: (פ) **כד** וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנֵי־מִן בְּיוֹם הַשְּׁנִי: **כה** וַיֵּצֵא בְנֵי־מִן לְקִרְאָתָם | מִן-הַגְּבֻעָה בְּיוֹם הַשְּׁנִי וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עֶשְׂרֵת אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה כָּל-אֶלֶף שֶׁלֶפִי חָרַב: **כו** וַיַּעֲלוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית-אֵל וַיִּבְכוּ וַיִּשְׁבּוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בְּיוֹם-הַהוּא עַד-הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה: **כז** וַיִּשְׁאֲלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּיְהוָה וְשֵׁם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בְּיָמִים הָהֵם: **כח** וַפִּינַחֲסוּ בֶן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֲרֹן עֹמֵד | לִפְנֵי בְּיָמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאֲוֹסִיף עוֹד לְצִאת לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי-בְנֵי־מִן אַחִי אִם-אֶחָדֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ כִּי מַחֵר אֲתַנְּנוּ בְּיָדִי: **כט** וַיִּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים אֶל-הַגְּבֻעָה סָבִיב: (פ) **ל** וַיַּעֲלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנֵי־מִן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרֹכוּ אֶל-הַגְּבֻעָה כְּפַעַם בְּפַעַם: **לא** וַיֵּצֵאוּ בְּנֵי-בְנֵי־מִן לְקִרְאָת הָעָם הַנִּתְקָו מִן-הָעִיר וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת מִהָעָם חֲלָלִים כְּפַעַם | בְּפַעַם בְּמַסְלוֹת אֲשֶׁר אַחַת עָלָה בֵּית-אֵל וְאַחַת גְּבַעְתָּה בַשָּׂדֶה כְּשֹׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: **לב** וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי בְנֵי־מִן נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ כְּבָרֵאשֶׁנָּה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה וַנִּתְקַנְהוּ מִן-הָעִיר אֶל-הַמַּסְלוֹת: **לג** וְכָל | אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרֹכוּ בְּבַעַל תָּמָר וְאַרְבַּיִם יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ מִמְּקוֹמוֹ מִמְּעַרְהָ-גִבְעָה: **לד** וַיָּבֹאוּ מִנְּגֵד לְגְבֻעָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ בְּחוֹר מְכַל-יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כְּבֹדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי-נִגְעַת עֲלֵיהֶם הִרְעָה: (פ) **לה** וַיִּגַּף יְהוָה | אֶת-בְּנֵי־מִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחִיתוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵי־מִן בְּיוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף וַיִּמָּאֶה אִישׁ כָּל-אֶלֶף שֶׁלֶף חָרַב: **לו** וַיִּרְאוּ בְּנֵי-בְנֵי־מִן כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵי־מִן כִּי בָטְחוּ אֶל-הָאֲרָב אֲשֶׁר שָׁמוּ אֶל-הַגְּבֻעָה: **לז** וְהָאֲרָב הַחִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל-הַגְּבֻעָה וַיִּמְשֹׁךְ הָאֲרָב וַיִּךְ אֶת-כָּל-הָעִיר לְפִי-חָרַב: **לח** וְהַמּוֹעֵד הַזֶּה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם-הָאֲרָב הָרַב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן-הָעִיר: **לט** וַיִּהְפֹּךְ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה וּבְנֵי־מִן הִחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּאִישׁ-יִשְׂרָאֵל כְּשֹׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נִגּוֹף נִגּוֹף הוּא לִפְנֵינוּ

כמלחמה הראשונה: **{מ}** והמשאת החלה לעלות מן-העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל-העיר השמימה: **{מא}** ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי-נגעה עליו הרעה: **{מב}** ויפנו לפני איש ישראל אל-דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: **{מג}** כתרו את-בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח-שמש: **{מד}** ויפלו מבנימן שמונה-עשר אלף איש את-כל-אלה אנשי-חיל: **{מה}** ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד-גדעם ויכו ממנו אלפים איש: **{מו}** ויהי כל-הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את-כל-אלה אנשי-חיל: **{מז}** ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: **{מח}** ואיש ישראל שבו אל-בני בנימן ויכום לפי-חרב מעיר מתם עד-בהמה עד כל-הנמצא גם כל-הערים הנמצאות שלחו באש: (פ)

שופטים פרק-כא

{א} ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא-יתן בתו לבנימן לאשה: **{ב}** ויבא העם בית-אל וישבו שם עד-הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: **{ג}** ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבת אחד: **{ד}** ויהי ממחרת וישפיו העם ויבנו-שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: (פ) **{ה}** ויאמרו בני ישראל מי אשר לא-עלה בקהל מכל-שבטי ישראל אל-יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא-עלה אל-יהוה המצפה לאמר מות יומת: **{ו}** וינחמו בני ישראל אל-בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבת אחד מישראל: **{ז}** מה-נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבוענו ביהוה לבלתי תת-להם מבנותינו לנשים: **{ח}** ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא-עלה אל-יהוה המצפה והנה לא בא-איש אל-המחנה מיביש גלעד אל-הקהל: **{ט}** ויתפקד העם והנה אין-שם איש מיושבי יבש גלעד: **{י}** וישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והפיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרב והנשים והטף: **{יא}** וזה הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-זכר תחרימו: **{יב}** וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה

אֲשֶׁר לֹא-יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר וַיְבִיאוּ אוֹתָם אֶל-הַמַּחֲנֶה שְׁלֵה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: (ס) **יג** וַיִּשְׁלְחוּ כָל-הָעֵדָה וַיְדַבְּרוּ אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן אֲשֶׁר
בְּסֹלֶע רְמוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם: **יד** וַיָּשֶׁב בְּנֵימִן בְּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם
הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חִיו מִנְּשֵׁי יִבְשׁ גִּלְעָד וְלֹא-מִצְאוּ לָהֶם כֵּן: **טו** וְהָעַם נָחַם
לְבְנֵימִן כִּי-עָשָׂה יְהוָה פָּרֹץ בְּשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל: **טז** וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי הָעֵדָה
מֵה-נַעֲשֶׂה לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים כִּי-נִשְׁמְדָה מִבְּנֵימִן אִשָּׁה: **יז** וַיֹּאמְרוּ
יִרְשֵׁת פְּלִיטָה לְבְנֵימִן וְלֹא-יִמָּחֶה שַׁבָּט מִיִּשְׂרָאֵל: **יח** וְאִנְחָנוּ לֹא נוֹכַל
לְתֵת-לָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי-נִשְׁבָּעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַרְוֹר נָתַן אִשָּׁה
לְבְנֵימִן: (ס) **יט** וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג-יְהוָה בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים | יְמִימָה אֲשֶׁר
מִצְפוֹנָה לְבֵית-אֵל מִזְרְחָה הַשָּׁמֶשׁ לְמִסְלָה הָעֶלְיָה מִבֵּית-אֵל שְׁכָמָה
וּמִנְּגֹב לְלְבוֹנָה: **כ** (וַיֵּצֵאוּ) וַיֵּצֵאוּ אֶת-בְּנֵי בְנֵימִן לֵאמֹר לָכוּ וְאַרְבָּתֶם
בְּכַרְמֵי: **כא** וַרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם-יֵצְאוּ בְּנוֹת-שִׁילוֹ לְחוּל בְּמַחֲלוֹת
וַיֵּצְאתֶם מִן-הַכְּרָמִים וְחִטְפֹּתֶם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילוֹ וְהִלַּכְתֶּם
אֶרֶץ בְּנֵימִן: **כב** וְהִיא כִּי-יָבֹאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם (לְרוֹב) לְרִיב | אֵלֵינוּ
וְאִמְרָנוּ אֵלֵיהֶם חֲנוּנוֹ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ בְּמִלְחָמָה כִּי לֹא
אַתֶּם נָתַתֶּם לָהֶם כְּעֵת תְּאַשְׁמוּ: (ס) **כג** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי בְנֵימִן וַיִּשְׂאוּ
נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן-הַמַּחֲלָלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיִּלְכוּ וַיִּשׁוּבוּ אֶל-נַחֲלָתָם וַיְבַנּוּ
אֶת-הָעָרִים וַיִּשְׁבוּ בָהֶם: **כד** וַיִּתְּהַלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא
אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: **כה** בְּיָמִים הָאֵלֶּם
אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: (חזק)